

Sygn. akt II Ca 808/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	Grzegorz Ślęzak
Sędziowie	Jarosław Gołębiowski Dariusz Mizera

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2020 r. w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa P. R. reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową E. T.

przeciwko M. R. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 24 października 2019 r.

sygn. akt III RC 50/19

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym sentencji w ten sposób, że zasądzone w nim alimenty od pozwanego na rzecz powoda w kwocie po 1.300,00 złotych miesięcznie obniża do kwoty po 1.200,00 (jeden tysiąc dwieście) złotych miesięcznie, a w pozostałej części powództwo oddala;**
- 2. oddala apelację w pozostałej części;**
- 3. znosi wzajemnie koszty procesu między stronami za instancję odwoławczą.**

Jarosław Gołębiowski Grzegorz Ślęzak Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 808/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 października 2019 roku Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa: małoletniego P. R. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową matkę E. T. przeciwko M. R. (1) o podwyższenie alimentów:

1. podwyższył świadczenie alimentacyjne od pozwanego M. R. (1) na rzecz jego małoletniego syna P. R. określone wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 22 listopada 2016 roku w sprawie sygn. akt III RC 72/16 z kwoty po 1000,- złotych miesięcznie do kwoty po 1300,- złotych miesięcznie;
2. w pozostałej części powództwo oddalił;
3. nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200,- złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej;
4. koszty postępowania pomiędzy stronami wzajemnie zniósł;
5. wyrokowi w pkt. 1-szym nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawą powyższego wyroku stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sądu Rejonowego:

E. T. i M. R. (1) mają jedno pozamałżeńskie dziecko syna P. w wieku 14 lat. Ostatni raz alimenty od pozwanego na rzecz małoletniego P. ustalone były wyrokiem Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 22 listopada 2016 roku w sprawie sygn. akt III RC 72/16 na kwotę po 1000 złotych miesięcznie. Pozwany zarabiał wówczas około 3.200 zł netto, a koszt utrzymania małoletniego P. sąd określił na kwoty po 1600 - 1800 zł miesięcznie. Dochody E. T. wynosiły 2.474 zł miesięcznie. Już wówczas pozwany spłacał raty kredytu hipotecznego.

Małoletni P. R. jest dzieckiem niepełnosprawnym. Zdiagnozowano u niego dziecięce porażenie mózgowe z niedowładem czterokończynowym oraz upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim. Ma orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności. Uczęszcza do klasy VI szkoły podstawowej z oddziałami integracyjnymi. Ma nauczanie indywidualne. Jest dowożony na zajęcia lekcyjne do szkoły i odbierany ze szkoły przez matkę. Powód wymaga stałej, 24-godzinnej opieki, nie porusza się samodzielnie, jeździ na wózku inwalidzkim. Wymaga stosowania pionizatora i obuwia ortopedycznego. Buty ortopedyczne kupowane są dwa razy w roku, koszt zakupu jest częściowo refundowany, a udział własny E. T. wynosi łącznie 380 zł rocznie plus koszty kilkakrotnych przejazdów do W. (każdorazowo około 100 zł) celem dokonania pomiarów stóp dziecka, przymiarki i odbioru obuwia. Małoletni P. w listopadzie 2018 roku przeszedł operację kończyn dolnych w szpitalu w O.. Kolejną operację - stawu biodrowego miał w szpitalu w O. także w czerwcu 2019 roku. W szpitalu tym przebywał także w lipcu 2019 roku. Pozwany nie wykazał wówczas zainteresowania stanem zdrowia syna, nie okazał żadnej pomocy w opiece nad synem, ani pomocy finansowej. Po okresie hospitalizacji małoletni wymaga wizyt kontrolnych w (...) w O. (5 wizyt w okresie 10 miesięcy). Koszt wyjazdu do O. to około 100 zł. Wizyty kontrolne będą się odbywać nadal co 1,5-2 miesiące, przez 2 lata, do następnej operacji.

P. R. leczony jest ponadto w Poradni (...) w W. (wizyty kontrolne raz w roku, koszt przejazdu 100 zł) i u gastrologa w Ł. - wizyty kontrolne również raz w roku. E. T. korzysta z samochodu ojca, ponosząc koszt zakupu paliwa, pozostałe koszty eksploatacji samochodu ponosi jej ojciec, który także użytkuje ten samochód.

Małoletni P. jest poddawany odpłatnym zabiegom rehabilitacyjnym 3 razy w tygodniu w gabinecie rehabilitacji (...) w O.. Koszt tej rehabilitacji wynosi 600 zł miesięcznie (50 zł za godzinę zajęć 3 razy w tygodniu przez 4 tygodnie w miesiącu). Raz w tygodniu korzysta z terapii u logopedy (koszt 60 zł 4 razy w miesiącu) i zabiegu stymulacji mózgu metodą E. B. (koszt 60 zł 2 razy w miesiącu). Powód w wieku 14 lat waży tylko 27 kg i celem zwiększenia masy ciała wymaga przyjmowania suplementów diety, których koszt zakupu wynosi 420 zł miesięcznie (2 butelki dziennie po 7 zł za butelkę). Do tego dochodzą koszty wyżywienia, zakupu odzieży, środków czystościowych itp.

E. T. ma na utrzymaniu jeszcze jednego, pełnoletniego syna, na którego pobiera alimenty. Zatrudniona jest w liceum w O. jako nauczycielka z wynagrodzeniem około 2700 zł netto miesięcznie. W roku szkolnym 2018 / 2019 miała ograniczony zakres zatrudnienia, co wiązało się z obniżeniem wynagrodzenia. Mieszka z synami w swoim domu, który darowali jej rodzice. Rodzice E. T. zajmują jeden poziom domu. Wspólnie ponoszą koszty utrzymania domu, w tym E. T. płaci za energię elektryczną około 100 zł co dwa miesiące, 350 zł za śmieci na pół roku, za opał - 2750 na rok, za podatek od nieruchomości - 260 zł rocznie. Ponadto opłaca należność za telefon i internet - 156 zł miesięcznie, zakupuje żywność dla 3 osób za około 600 zł miesięcznie i środki czystościowe za około 150 zł miesięcznie. E. T. nie

wyjeżdża z dziećmi na wypoczynek letni lub zimowy z powodu braku pieniędzy na ten cel. Jak miała pieniądze jeździła z małoletnim P. na turnusy rehabilitacyjne do W.. Obecnie, z uwagi na stan po operacjach ortopedycznych, małoletni nie mógł uczestniczyć w tego typu turnusie. E. T. zarezerwowała miejsce dla syna na turnusie rehabilitacyjnym w 2020 roku.

E. T. pobiera zasiłek pielęgnacyjny na syna P. w kwocie 184 zł oraz świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł. W związku z rozpoczęciem roku szkolnego otrzymała na synów jednorazowo świadczenie po 300 zł. Korzysta z pomocy finansowej fundacji (...) z pomocą” w zakresie środków, które wpływają na subkonto małoletniego P. w wysokości około 2500 - 3000 zł rocznie, pod warunkiem przedstawienia rachunków za poniesione wydatki związane z rehabilitacją małoletniego na kwotę minimum 300 zł. E. T. nie otrzymała wsparcia finansowego od innych fundacji, do których zwróciła się z prośbą o pomoc.

Matka małoletniego powoda - E. T. ma również problemy ze swoim zdrowiem. Na skutek dźwigania syna ma zmiany przeciążeniowe kręgosłupa i sama wymaga leczenia i rehabilitacji. W marcu 2019 roku zapisała się na rehabilitację finansowaną w ramach NFZ; termin zabiegów wyznaczony został na luty 2020 roku.

Pozwany M. R. (1) ma ustalone orzeczeniem sądu kontakty z synem P. - trzy razy w miesiącu po kilka godzin, przez jeden tydzień ferii zimowych i dwa tygodnie sierpnia. Poza tymi terminami kontaktów pozwany nie spotyka się z synem. Poza słodyczami nie daje mu innych prezentów.

Pozwany M. R. (1) zatrudniony jest w KPP w O. jako funkcjonariusz policji z wynagrodzeniem w 2019 roku średnio 4223 zł miesięcznie. Ponadto pozwany pobrał w 2019 roku z tytułu zatrudnienia dodatkowe świadczenia w łącznej kwocie 11.336 zł (na k. 239 - 12.626,95 zł minus zwroty kosztów podróży służbowych i 100 zł wydatkowane na uzupełnienie umundurowania), co daje średnio miesięcznie 1.133 zł. A zatem łącznie dochody pozwanego z tytułu zatrudnienia w KPP w O. wynosiły po średnio 5.356 zł miesięcznie. Od marca 2018 do kwietnia 2019 roku pozwany pracował dodatkowo jako ratownik medyczny. Jego wynagrodzenie w 2018 roku wynosiło łącznie średnio po około 5.700 zł miesięcznie. M. R. (1) jest żonaty. Żona pozwanego - M. R. (2) zatrudniona jest także w KPP w O. z wynagrodzeniem ostatnio 2.231,80 zł, a średnio w 2019 roku - 2.055 zł netto miesięcznie; w 2018 roku była to kwota 2.482 zł netto miesięcznie. M. R. (2) już w 2016 roku leczyła się w związku z trudnościami w zajściu w ciążę i utrzymaniem ciąży. Obecnie jest w ciąży. Koszty leczenia, badań laboratoryjnych i zakupu leków w 2017 roku kształtowały się na poziomie około 970 zł miesięcznie, w 2018 roku - po około 230 zł średnio miesięcznie, a w okresie od stycznia do sierpnia 2019 roku - po około 500 zł miesięcznie. Po zajściu w ciążę koszt wizyt lekarskich wyniósł we wrześniu 450 zł plus koszty badań - 740 zł. Do tego dochodzą koszty zakupu leków.

Pozwany spłaca raty pożyczki z kasy zapomogowo — pożyczkowej w kwocie po 500 zł miesięcznie (10 rat - do końca 2019 roku), zaciągniętej w kwocie 5.000 zł na leczenie żony i prace wykończeniowe w domu. Pozwany jest właścicielem działki siedliskowej i domu jednorodzinnego. Spłaca raty kredytu hipotecznego po 1359 zł miesięcznie. Ponosi koszty utrzymania domu miesięcznie za energię elektryczną - 120 zł, za wodę - 54 zł, wywóz śmieci - 14 zł, za gaz ziemny - średnio 335 zł. Ponadto opłaca abonament telefoniczny - 100 zł, za telewizję - 50 zł, koszty wyżywienia 2 osób - 1000 zł, koszty środków czystości - 200 zł plus koszty zakupu odzieży i butów - 150 zł miesięcznie.

M. R. (1) jest właścicielem samochodu T. (...) z 1999 roku. W listopadzie 2018 roku pozwany zakupił za kwotę 25.000 zł samochód M. (...) z 2004 roku. Pieniądze na zakup pochodziły z oszczędności. Samochód ten jest zarejestrowany na żonę pozwanego, która go użytkuje. Pozwany wyjeżdżał z żoną na wypoczynek letni, którego koszt wyniósł ponad 1.000 zł.

W 2019 roku pozwany dwukrotnie zabrał syna P. do fryzjera. Za strzyżenie czasem płacił pozwany, a czasem E. T.. Od 2016 roku dwa razy zawiózł syna na wizytę do lekarza do W. i raz lub dwa razy do gastrologa do Ł.. Koszty wizyt lekarskich pokrywała wówczas E. T..

Sąd zważył, iż powództwo jest uzasadnione w części.

W myśl art. 133§1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie.

Zgodnie zaś z art. 135§ 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym zmiany ustalonej w myśl tej zasady wysokości alimentów można żądać w razie zmiany stosunków po którejkolwiek ze stron (art. 138 kro).

Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej do alimentacji jak też istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego M. R. (1) wobec jego małoletniego syna P. ostatni raz określony był w listopadzie 2106 roku na kwotę po 1000 złotych miesięcznie. Małoletni P. miał 11 lat. Sąd określił wówczas miesięczny koszt jego utrzymania na kwotę około 1600 - 1800 zł. Pozwany uzyskiwał dochody na poziomie około 3.200 zł netto miesięcznie, żona pozwanego — 1.400 zł, a matka małoletniego powoda E. T. - około 2.500 zł netto miesięcznie

Od tego czasu istotnemu zwiększeniu uległ zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, który obecnie ma 14 lat i z uwagi na stan zdrowia wymaga stałej opieki, diagnozowania, leczenia i rehabilitacji, zwłaszcza po przebytych w ciągu ostatniego roku 2 operacjach ortopedycznych.

A zatem w przedmiotowej sprawie należy wziąć pod uwagę potrzeby dziecka niepełnosprawnego, które wymagają sporych nakładów finansowych. Są to bowiem nie tylko standardowe potrzeby takie jak koszty żywienia, odzieży, środków higienicznych, ale też i koszty leczenia oraz rehabilitacji, w tym koszty wyjazdów do lekarzy w W., O. i Ł..

Uwzględniając powyżej określony zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego P. R., Sąd określił koszt miesięcznego utrzymania małoletniego na kwotę co najmniej 2200 złotych, w tym koszty wyżywienia 200 zł, udział w kosztach utrzymania domu 200 zł, odzież, bielizna - 150 zł, środki czystościowe 50 zł, obuwiu ortopedyczne 60 zł (2 pary rocznie po 500 zł minus dofinansowanie każdorazowo 310 zł, plus koszt trzykrotnego każdorazowo wyjazdu do W. 300 zł), dojazdy na wizyty lekarskie 50 zł, rehabilitacja ruchowa 600 zł (3 x 50 zł tygodniowo x 4 tygodnie), zajęcia z logopedą 240 zł (4 x 60 zł), terapia B. 120 zł (2 x 60 zł), suplementy diety celem przyrostu masy ciała 420 zł (2 szt. x 7 zł x 30 dni) plus koszty wyposażenia szkolnego i rozrywki (łącznie około 100 zł miesięcznie). Niewątpliwie nowymi, ale uzasadnionymi, wydatkami są te związane z terapią B., koszty wyjazdów na pooperacyjne badania kontrolne oraz koszt zaleconych przez lekarza suplementów diety (łącznie jest to kwota około 600 zł miesięcznie).

W ocenie Sądu, w tej sytuacji, pozwany powinien w większym niż dotychczas stopniu partycypować w kosztach utrzymania małoletniego powoda. Jest to tym bardziej uzasadnione, jeżeli zważyć, że w istotny sposób wzrosły dochody pozwanego. Obecnie pozwany uzyskuje wynagrodzenie za pracę w kwocie 4.223 zł netto miesięcznie (k. 238) plus dodatkowe dochody z tytułu zatrudnienia - średnio po 1.133 zł netto miesięcznie. A zatem łączne miesięczne dochody pozwanego uzyskiwane z tytułu zatrudnienia w KPP w O. wynoszą średnio po 5.356 zł netto. Wynagrodzenie pobierane przez żonę pozwanego wynosi obecnie ponad 2.200 zł netto miesięcznie. O wzroście dochodów i poziomie życia pozwanego i jego rodziny świadczy także zakup w listopadzie 2018 roku za kwotę 25.000 zł samochodu M. (...) z 2004 roku. Pozwany podał, że pieniądze na ten zakup pochodziły z oszczędności. Samochód ten zarejestrowany jest na żonę pozwanego i ona go użytkuje. Pozwany zaś użytkuje drugi samochód - T. (...). Zauważyć też należy, że pozwany wyjeżdżał z żoną na wypoczynek letni, którego koszt wyniósł ponad 1.000 zł.

Pozwany M. R. (1) wraz z żoną ponosi stałe opłaty w zakresie kosztów utrzymania domu i spłaca raty kredytu hipotecznego (łącznie około 2000 zł miesięcznie). W 2016 roku koszty utrzymania mieszkania i spłata rat stanowiły łącznie kwotę około 1.400 zł. Obecnie koszty leczenia pozwanego i jego żony - wynosiły średnio po około 500 zł miesięcznie (związku z zajściem w ciążę żony pozwanego we wrześniu była to kwota wyższa - około 1200 zł). W 2016 roku pozwany wraz z żoną ponosili koszt leczenia po około 600 zł miesięcznie. Ich dochody wynosiły wówczas łącznie po 4.600 zł miesięcznie. A zatem łączne dochody pozwanego i jego żony w porównaniu z 2016 rokiem wzrosły obecnie

o około 2.900 zł miesięcznie, zaś koszty utrzymania domu, spłata rat kredytu i koszty leczenia wzrosły o około 600 zł miesięcznie.

Taki zakres dochodów i kosztów utrzymania pozwanego i jego rodziny pozwala, zdaniem Sądu, na zwiększenie obowiązku alimentacyjnego M. R. (1) wobec syna P. o kwotę po 300 złotych miesięcznie, tj. do kwoty po 1.300 złotych miesięcznie, która to kwota stanowi wkład finansowy w utrzymanie powoda adekwatny do sytuacji materialnej i rodzinnej pozwanego.

W ocenie Sądu uwzględnienie dalej idącego powództwa nie znajduje uzasadnienia w materiale dowodowym i ustaleniach dokonanych przez Sąd. W pozostałym zakresie koszty utrzymania małoletniego powoda powinny pokryć refundacja wydatków dokonywana przez fundację (...) z pomocą” oraz wkład finansowy matki małoletniego, a w zakresie wydatków ponadpodstawowych - także świadczenia wychowawcze i zasiłek pielęgnacyjny.

Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest w stanie samo się utrzymać może polegać także w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 kro).

Obowiązek alimentacyjny E. T. wobec małoletniego P., zdaniem Sądu, w znacznej części wyczerpuje się poprzez osobiste jej starania o utrzymanie, wychowanie, leczenie syna, a także w opiece nad nim, tym bardziej, że stan zdrowia i rozwój małoletniego P. wymaga większego zaangażowania matki niż ma to miejsce w przypadku dziecka zdrowego, rozwijającego się prawidłowo. Zauważyć przy tym należy, że dochody E. T. w porównaniu z 2016 rokiem wzrosły nieznacznie, bo o około 200 zł, a pogorszeniu uległ stan jej zdrowia, albowiem na skutek przeciążenia kręgosłupa przy obsłudze P. T. sama wymaga rehabilitacji. W tej sytuacji przerzucanie na matkę małoletniego obowiązku alimentowania syna w szerszym zakresie nie znajduje uzasadnienia. Jest to tym bardziej uzasadnione, jeżeli zważyć, że kontakty pozwanego z synem są rzadkie (trzy razy w miesiącu po kilka godzin i łącznie 3 tygodniu w roku w okresie feryjny — wakacyjnym), zostały na pozwanym wymuszone orzeczeniem sądu, a ze względu na częstotliwość i przebieg nie mogą mieć istotnego wpływu na finansowy wymiar zakresu alimentacji syna przez pozwanego.

Uwzględniając powyższe okoliczności i rozważania Sąd orzekł jak w sentencji wyroku, oddalając powództwo ponad kwotę po 1300 złotych miesięcznie - jako nieuzasadnione.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 i art. 100 kpc, art. 13 ust. 1 pkt 3 i art. 113 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dn. 28 lipca 2005 r. (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 785 ze zm.), obciążając pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotą 200 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej.

Rygor natychmiastowej wykonalności Sąd nadał wyrokowi w części podwyższającej alimenty na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany.

Apelacja zredagowana przez profesjonalnego pełnomocnika zaskarżonemu wyrokowi zarzuca:

1. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez błędne przyjęcie, że:

a) pozwany już w 2016 roku spłacał kredyt hipoteczny, w sytuacji gdy w tym czasie kredyt był w trakcie procedury wdrożenia, a jego raty wynosiły średnio 300 zł miesięcznie (spłata oprocentowania od uruchomienia kredytu), zaś od maja bądź czerwca 2018 roku miesięczna rata kredytu wynosi 1359 zł, co w konsekwencji miało wpływ na nieprawidłową ocenę Sądu pierwszej instancji co do zakresu zmiany kosztów utrzymania pozwanego względem 2016 roku,

b) małżonka pozwanego już w 2016 roku podjęła leczenie niepłodności i wraz z pozwanym ponosiła jego koszty, w sytuacji gdy z zeznań pozwanego M. R. (1) wynika, że w październiku 2016 roku M. R. (2) poroniła, zaś leczenie zostało podjęte dopiero po zakończeniu poprzedniej sprawy w przedmiocie podwyższenia alimentów w 2017 roku,

co w konsekwencji miało wpływ na nieprawidłową ocenę Sądu pierwszej instancji co do zakresu zmiany kosztów utrzymania pozwanego względem 2016 roku,

c) matka małoletniego powoda - E. T. uzyskuje miesięczne wynagrodzenie w wysokości 2700 zł netto, podczas gdy ze znajdującego się w aktach dokumentu w postaci zaświadczenia o zarobkach wynika, że wynagrodzenie w/w wynosi 3.311,14 zł,

d) średnie pełne miesięczne wynagrodzenie pozwanego wynosi 5.356 zł netto, podczas gdy Sąd w sposób nieprawidłowy doliczył do niego dodatki takie jak: „wakacje pod gruszą” za 2018 roku, zwroty za paliwo, „mundurówkę” oraz szczególną, jednorazową nagrodę motywacyjną,

e) średni koszt utrzymania pozwanego i jego małżonki wynosi ok. 2000 zł miesięcznie, podczas gdy z zeznań pozwanego wynika, iż kształtuje się on na poziomie ok. 4400 zł miesięcznie (bez kosztów leczenia),

f) koszty leczenia małżonki pozwanego w czasie ciąży w miesiącu wrześniu wyniosły ok. 1200 zł, podczas gdy z zaliczonych w poczet materiału dowodowego faktur wynika, że kształtowały się one na poziomie 4.320 zł,

g) zobowiązany ma większe możliwości zarobkowe z uwagi na podjęcie w 2018 roku dodatkowego zatrudnienia jako ratownik medyczny, podczas gdy obecnie nie ma możliwości kontynuowania tej z pracy z uwagi na utratę uprawnień, uregulowane kontakty z synem, charakter pracy a także konieczność opieki nad ciężarną żoną,

2. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonaną w sposób niewszechstronny ocenę dowodów w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego, bowiem z pominięciem faktu, iż już na obecnym etapie obciąża go roszczenie alimentacyjne w wysokości 1.000 zł oraz nieuwzględnienie tej kwoty po stronie aktywów, którymi dysponuje matka małoletniego powoda,

3. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonaną w sposób sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, logiki i prawidłowego rozumowania ocenę dowodów w postaci zeznań matki małoletniego powoda E. T., pozwanego M. R. (1) oraz dokumentów w postaci zaświadczenia o zarobkach z Liceum Ogólnokształcącego im. S. Ż. w O., zaświadczenia o zarobkach z KWP w Ł. dot. M. R. (1) i M. R. (2), a także rachunków i faktur, polegającą na przyjęciu, że zdolności majątkowe i zarobkowe E. T. i M. R. (1) pozwalają na zwiększenie zakresu roszczenia alimentacyjnego względem tego ostatniego, podczas gdy nie jest on w stanie partycypować w kosztach utrzymania małoletniego P. R. w większym niż dotychczas zakresie.

Mając na uwadze powyższe apelujący wnoszą o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie odmiennie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem Odwoławczym.

Sąd okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest częściowo uzasadniona albowiem podniesione w niej zarzuty naruszenia przepisu art. 233 § 1 kpc i w konsekwencji tego dokonania sprzecznych z materiałem sprawy ustaleń faktycznych, które w istocie swej sprowadzają się do wykazania, iż Sąd Rejonowy nie uwzględnił zmian jakie wystąpiły w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego w stosunku do okoliczności, które stanowiły podstawę wyroku określającego alimenty na poziomie kwoty 1.000 zł miesięcznie, a w szczególności jego zwiększonych wydatków związanych z leczeniem żony i spłatą kredytu, co w konsekwencji spowodowało, iż zaskarżony wyrok zapadł z obrazą prawa materialnego, tj. art. 138 krio w zw. z art. 135 krio, okazują się po części trafne w świetle zgromadzonego w sprawie materiału.

Ostatnio alimenty na rzecz małoletniej pozwanej określone zostały wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 29.XII.2016 r. w sprawie rozwodowej I C 942/16, którym to Sąd rozwodowy zasądził na jej rzecz świadczenie alimentacyjne od pozwanego w kwocie po 1.000 zł.

Przedmiotowy pozew o podwyższenie alimentów został złożony po upływie 2 lat i blisko 2 miesięcy od wydania poprzedniego wyroku alimentacyjnego. Istotne jednak w sprawie znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ma nie tyle samo czas jaki upłynął od poprzedniego orzeczenia ale wykazanie, iż nastąpiła zmiana okoliczności w rozumieniu art.138 krio w stosunku do tych, które istniały w chwili ostatniego określenia zakresu obowiązku alimentacyjnego.

Wbrew stanowisku apelującego, Sąd Rejonowy dokonał w zasadzie prawidłowych ustaleń faktycznych, będących wynikiem właściwej oceny dowodów, jednakże zgodzić należy się z apelacją, że z ustaleń tych wyprowadził nie do końca prawidłowe wnioski w zakresie oceny prawnej żądania pozwu pod kątem przepisów art. 138 w zw. z art. 135 krio odnoszących się do oceny zmian jakie nastąpiły w zakresie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego.

Dodać też należy, że nie każda zmiana stosunków po stronie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentów oraz po stronie zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego stanowi podstawę do zmiany wysokości świadczenia, ale jedynie zmiana istotna w rozumieniu art. 138 w zw. z art. 135 krio.

W sprawie niniejszej, Sąd Rejonowy uwzględniając powództwo do kwoty 1300 zł tytułem zwiększonych alimentów zawyżył możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, gdyż nie uwzględnił w wystarczającym stopniu podnoszonych przez niego zwiększonych wydatków, który trudno odmówić zasadności w szczególności gdy dotyczą kosztów leczenia żony czy większych znacznie obciążeń z tytułu spłaty kredytu niż, te które uwzględnił Sąd wyrokując w poprzedniej sprawie alimentacyjnej.

Zgodzić należy się ze stanowiskiem Sądu I instancji, że w okresie ostatnich dwóch lat uległy zwiększeniu usprawiedliwione potrzeby małoletniego powoda, który był i jest dzieckiem niepełnosprawnym, spowodowane zwiększonymi kosztami jego leczenia.

Należy jednak też dostrzec, że obowiązek alimentacyjny pozwanego określają z drugiej strony jego możliwości zarobkowe i majątkowe, które nadal są dobre, ale też nie sposób nie widzieć, że koszty utrzymania jego rodziny uległy znacznemu wzrostowi z powodu leczenia żony i wyższych niż poprzednio rat kredytowych i trudno jest wymagać od niego aby w sytuacji w jakiej znajduje się jego żona po poronieniu podejmował dodatkowe zatrudnienie kosztem swojej rodziny.

Powyżej wskazana jednak zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb niepełnosprawnego powoda, wywołana nie tylko upływem ponad 2 lat od poprzedniego orzeczenia alimentacyjnego powodującym utratę wartości realnej dotychczasowego świadczenia ale także zwiększonymi kosztami jego leczenia, jest niewątpliwa i uzasadnia podwyższenie dotychczasowych alimentów, jednakże nie w takim zakresie jaki wynika z zaskarżonego wyroku.

W tych warunkach, uwzględniając powyższą zmianę okoliczności w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, które określić należy aktualnie na poziomie kwoty 2.000 zł miesięcznie, oraz mając na względzie realne możliwości płatnicze pozwanego, na które to składają się również ponoszone przez niego a wskazane wcześniej zwiększone wydatki możliwości płatniczych powoda oraz mając na względzie, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że – przy uwzględnieniu osobistych starań matki o wychowanie i utrzymanie syna określonych w przepisie art. 135 § 2 krio – pozwany winien łożyć na utrzymanie powoda po 1.200 zł miesięcznie, a pozostałą kwotę na jego utrzymanie (tj. po 800 zł) powinna wykładać matka.

W efekcie powyższych rozważań należało zmienić zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc przez obniżenie określonych zaskarżonym wyrokiem alimentów w kwocie po 1.300 zł miesięcznie do kwoty po do kwoty po 1.200 zł

miesięcznie, co w efekcie stanowi podwyższenie dotychczasowego świadczenia o 20 % i odpowiada okolicznościom sprawy.

Powyższe rozważania wskazują jednocześnie na niezasadność apelacji w jej pozostałej jej części, co skutkowało jej oddaleniem w pozostałym zakresie na podstawie art. 385 kpc.

O kosztach procesu między stronami za instancję odwoławczą orzeczono na zasadzie art. 100 kpc.

Wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy zdecydowały, iż Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

Jarosław Gołębiowski Grzegorz Ślęzak Dariusz Mizera